

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιδ΄ 22-34)
29 Ιουλίου 2018

Μια χαρακτηριστική έναλλαγή τόλμης και φόβου, έμπιστοσύνης και δισταγμού αποκαλύπτεται στην περιπέτεια του άποστόλου Πέτρου μέσα στην ταραγμένη θάλασσα τής Γεννησαρέτ, την όποία περιγράφει τó σημερινό Εύαγγελικό ανάγνωσμα. Πρόκειται για ψυχολογία τυπικά ανθρώπινη, πού μᾶς βοηθεῖ νά κατανοήσουμε και έμεῖς κάτι περισσότερο από την πνευματική μας προσωπική περιπέτεια.

Τό πρώτο μέρος τής Περικοπής εἶναι μιᾶ στιγμή αὐθόρμητης πίστεως. Ὁ άπόστολος Πέτρος, πλημμυρισμένος από άφοσίωση και έμπιστοσύνη, ζητάει νά έρθει όσο τó δυνατó συντομότερα κοντά στόν Χριστό. «Κύριε, ἄν εἶσαι Σύ, τότε δώσε μου διαταγή νά έρθω κοντά Σου πάνω στα νερά». Τότε ή σκέψη του Πέτρου ήταν επίμονα στραμμένη στόν Χριστό.

Ένα άλλο στοιχεῖο εἶναι ή τόλμη πού αναπτύσσεται μέσα σ΄ αὐτήν την έμπιστοσύνη. Ανάμεσα στόν μαθητή και στόν Διδάσκαλο υπάρχουν τρικυμισμένα κύματα. Αλλά ή έσωτερική βεβαιότητα του Πέτρου δέν έξαρτάται από έξωτερικά στοιχεῖα. Έκεῖνο πού βαρύνει δέν εἶναι ή φουρτούνα αλλά ό Ίησοῦς Χριστός πού βρίσκεται κοντά του. Ὅποιος άτενίζει σταθερά τó πρόσωπο του Χριστου, όποιος εἶναι έτοιμος νά Τόν ακολουθήσει, νά συσταυρωθεῖ με τόν Χριστό, εἶναι σέ θέση νά βαδίσει πάνω στις πιό άμφίβολες, άβέβαιες και στις πιό ρευστές καταστάσεις, άκόμη και πάνω στα ὕδατα.

Ένα τρίτο στοιχεῖο εἶναι ότι ό Πέτρος ζητεῖ συγκατάθεση. «Κέλευσόν με προς σε έλθεῖν επί τὰ ὕδατα». Δός μου την άδεια, δός μου την συγκατάθεσή Σου, τή διαταγή νά έρθω κοντά Σου. Και τὰ πιό τολμηρά πνεύματα πρέπει πάντα νά ζητουν τή συγκατάθεση του Χριστου στα σχέδιά τους και νά περιμένουν τó «έλθè» του Κυρίου. Έτσι δείχνουν, όχι άπλως ότι έχουν έμπιστοσύνη στόν Χριστό, αλλά ότι έξαρτουν τó πᾶν από Έκεῖνον, ότι δέν τολμοῦν νά προχωρήσουν χωρίς τή δική Του εύλογία.

Στην πρώτη περίπτωση ό Πέτρος εἶχε ένα ζωντανό διάλογο με τόν Διδάσκαλο. Άκουσε τόν Ίησοῦ νά λέει: «Θαρσεῖτε, έγώ εἶμαι, μή φοβᾶστε». Τότε ό μαθητής του ζήτησε νά πάει κοντά Του. Περιπατώντας στα κύματα, διακόπτεται αὐτή ή ζωντανή έπικοινωνία και αρχίζει ένας παράξενος, μυστικός, σιωπηλός διάλογος με τόν ισχυρό άνεμο, με τὰ στοιχεῖα τής φύσεως. Έτσι τó κέντρο βάρους τής προσοχής του μετατοπίζεται προς τόν κίνδυνο τόν όποιο διατρέ-

χει καὶ αὐτονόητα ἢ ἰσορροπία χάνεται.

Ἀδελφοί μου, ὁ Πέτρος δὲν ἀφέθηκε στὰ κύματα νὰ τὸν ρουφήξουν. Στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή τῆς προσπάθειάς του κραύγασε «Κύριε σῶσον με».

Ἡ κραυγή του αὐτὴ συμπυκνώνει γιὰ μᾶς τὰ αἰσθήματα συντριβῆς καὶ μετάνοιας ποὺ ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμή πρέπει νὰ ἔχουμε, γιὰ νὰ εὐθυγραμμίζεται καὶ νὰ ἰσορροπεῖ καὶ πάλι ἡ πορεία μας πρὸς τὸν Χριστό. Ἀμήν.

[dkpdf-button]